

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înalță.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun.

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Aprilie 1899 v. încep
noue abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reinnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expedi-
ție a folii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ou adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
ouare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea

Sturdza demisionat!

Cabinetul român, presidat de Dimi-
trie A. Sturdza a demisionat ieri, și M.
Sa Regele Carol i-a primit demisiunea.Eată o știre, care între impreju-
rările date, va pătrunde ca o adevărată
bunăvestire preutindenea, unde trăește
un suflet românesc.E o formalitate când se zice: «ca-
binetul Sturdza a demisionat». În re-
alitate a demisionat Sturdza, a căzut
Sturdza.Știrea va fi primită cu bucurie nu
numai în regatul român, ci la toți Ro-
mânii.A căzut Sturdza, a căzut o peatră
de pe pieptul, în care palpitează o inimă
românească.Sufletul românesc respiră mai
ușor; fruntea Românilui se înalță de
nou cu mândrie; mahnirea adâncă dis-
pare din inimi; tristețea se șterge de
pe fețe.A venit într-o toamnă, deșteptând
iluzii aurii, speranțe calde. Dar' ou el
a venit o iarnă geroasă în lumea de
idei a românismului. Iluziile s'au îngro-
pat curând; speranțele s'au răcit. Înghe-
ț și amorie s'au împrăștiat preu-
tindenea unde se aștepta lucrare de
viață dătătoare.Acum el s'a dus, și vine primăvara.
În firea vieții românești revine cursul
normal, firesc.Nu este o simplă schimbare de re-
gim într-o țeară; ci revenire la stările
firești într-o lume morală.Nu cu ură, nu cu răutate întoar-
cem privirile spre el și cariera lui, ci
cu regret, cu durere. Îl compătimim, și
ne compătimim pe noi toți, care atâtea
am suferit prin el.Dacă ar fi se ne ținem de vorba:
de mortuis nil, nisi bene, n'am avé
decât se încheiem aci.Pentru noi de mult a fost mort.
De mult deja nu mai trăia, în ochii no-
stri, decât o viață artificială, ori
oficioasă.Acum și asta s'a sfârșit. Ne pare
sincer rău, că s'a sfârșit așa, cum s'a
sfârșit.Ne-ar fi părut mai bine se încheie
normal cariera sa, viața sa. Atuncin'am fi fost împinși se înregistrăm și
noi astfel acest moment.S'a ridicat odată la înălțimi extra-
ordinare, și ne-a ridicat și pe noi, și în-
treg românismul. A fost însă numai o
aparență, o amăgire optică, o iluzie fa-
tală. Căci basa morală a înălțării
lipsea.Nu ideea s'a ridicat prin «lupta
națională», condusă și dusă de Sturdza,
ci omul. Și omul a fost fatal ideei.Dl Delavrancea, cel-ce mai aproape
de Sturdza a stat atunci, — și mai de-
parte stă astăzi, — a analizat într'un mod
măiestru acest moment în celebrul seu
discurs. (Vezi mai în jos! Red.)Prin procedura aceasta lipsită de
temeiul moral, îmbibată de porniri rele,
ideea a suferit în cursul seu, s'a stânge-
nit în mersul seu, dar' n'a căzut. E pri-
vilegiul ideilor acest fapt, consfințit prin
legile eterne.A căzut însă omul, și a căzut în-
spăimântător. Fatalitatea, care inevita-
bil l-a ajuns, ne deșteaptă mila, dar' ne
și mângăie prin morală ei.Ne deșteaptă mila, vîzînd cum se
sfîrșește o viață de bărbat; cum se pră-
bușește o muncă de om. Ne deșteaptă
mila, vîzînd cum se încheie o carieră
istorică a unui politician. Căci a avut
nefericirea nu numai se și-o însemne
prin desastre de tot soiul, prin desbi-
nări și umiliri multe, ci în urmă se
'și-o vadă acoperită de blăstămuri și
stropită de lacrimi și sânge.Ne mângăie însă morală ce strălu-
cește și va străluci, peste veacuri, isvo-
rînd din pățania acestui om.Numai de el, de un singur om, e
vorba, și ori-cum ar fi aparențele și for-
mele, el, și singur el a căzut, odată pen-
tra todeauna.Fie ca se servească drept exemplu
de teroare pentru toți, în toate timpu-
rile, ca se nu mai vadă neamul românesc
asemenea triste fapte, asemenea triste
sfîrșituri.Ear' ideea, triumfătoare peste toți
și peste toate, se strălucească tot mai
viu, tot mai pătrunzător, și toate inimile
curate se se pună cu devotament în ser-
viciul ei.Se nu credem în oameni, dar' se
credem nedintit în idei!

Sibiu, 12 Aprilie n.

Țarul la București. «Egyet-
értés» scrie că Țarul Rusiei va veni
în luna Maiu la București ca se înapo-
zieze Regelui Carol vizita făcută la
Petersburg. Ziua sosirii e fixată pe
22 Maiu. Cu toate-că știrea e isvorită
din cercuri bine informate politice,
«Egyetértés» nu-i dă prea mare cre-
dență și o publică cu rezervele cu-
venite.

Așa o dăm și noi.

Tinerii nostri universitari
din Cluj au trimis comitetului central
al «Asociațiunei» o adresă demnă și
bărbătească în chestiunea odioasă cu
șovinista «Eke».În adresă, iscălită nominal de
tinerii nostri, se face o frumoasă ex-
punere a scopurilor «Asociațiunei» și
în urmă se spun vederile tinerimei, în
chestia ce ne preocupă, vederi „ase-
menea întregii opinii publice
românești manifestată în presa
noastră națională”.Ni-s'a trimis și nouă spre publi-
care această frumoasă adresă, și re-
gretăm că ne-a sosit prea târziu pen-
tra a o da încă azi.Rugăm însă ou insistență comite-
tul central, ca în ședința sa momen-
toasă de mâine, se dea toată atențiunea
acestei adrese a tinerimei de azi, slo-
garii de mâine ai «Asociațiunei». Și
avem nădejde, că nu vom mai fi siliți
se ne ocupăm cu o chestiune penibilă
ca aceea, care a provocat și tinerimea
se întrevină cu adrese.Desarmare. Luni s'a publicat
ucazul Țarului, prin care se dispune
crearea unui nou corp de armată, în
Caucaz. Armata rusească va avé,
prin urmare, douăzeci-și-cinci de cor-
puri.Și totuși se mîrî propagă, ear' din
unele părți se crede chiar, în ideea
desarmării!Din Austria. Maresalul țerei din Boe-
mia a provocat pe toți deputații germani, aleși
pentru dieta provincială boemă, că în termen
de patrușpezece zile se între în dieta ori se-și
motiveze absența, fiindcă o absentare nemoti-
vată dela ședințele dietei provinciale nu e ad-
misibilă. De altă parte, deputatul Engel a de-
clarat în dieta în numele Cehilor tineri, că do-
rințele Cehilor de a vedé executat dreptul pu-
blic boem își au bazele în sancțiunea pragma-
tică; dar' cu toate acestea Cehii doresc coope-
rarea Nemților, pentru-că regularea raporturilor
de drept public în țările de sub coroana boemă
nu e chestie națională a unui popor, ci a în-
tregului regal. De aceea Cehii regretă absti-
nența deputaților germani.Va se zică, și oficios și neoficios, Nemții
sunt invitați se între în dieta boemă și se nu
se mai joace de-a abstenența.

Din București.

— Raport telegrafic al «Tribunei».

București, 12 Aprilie n.

(10 ore 52 minute).

Lascar Catargiu—mort!

LASCAR CATARGIU, șeful
partidului conservator, a înce-
tat din viață pe neașteptate,
ieri la orele 4 d. a., în vîrstă de
76 ani.

Noul șef conservator.

Comitetul executiv al parti-
dului conservator întrunit imed-
iat în ședință, a ales de pre-
ședinte în locul regretatului Ca-
targiu, pe dl GEORGE CANTA-
CUZINO, fostul președinte al
senatului.

Formarea noului cabinet.

Ziarele de azi dimineată
anunță, că Maiestatea Sa Regele
primind demisiunea cabinetului
Sturdza, a însărcinat pe dl
GEORGE CANTACUZINO, șeful
actual al partidului conserva-
tor, se formeze împreună cu dl
P. CARP, șeful partidului con-
stituțional (junimist) noul ca-
binet.

Dela curtea română.

Joi, săptămîna trecută, la orele 10
dimineată, M. Sa Regele Carol, îm-
preună cu A. S. R. Principele moștenitor,
precedați de adjutanții de serviciu, au
mers la biserica Pitaru-Moșu din Bu-
curești, din nou restaurată, pentru a
asista la serviciul divin de înmormîntare.La sosire, Maiestatea Sa și Alteța
Sa Regală au fost primiți de dl D. A.
Sturdza, atunci încă președinte al con-
siliului de miniștri; dl Sp. Haret, mi-
nistru al cultelor și instrucțiunei publice;
dl primar al capitalei; dl prefect al
poliției și d-nii Al. Antimescu și Stăvri
C. Brătianu, epitropi ai bisericii.La intrarea în biserică, Suveranul
și Principele au fost întâmpinați de
I. P. S. S. Metropolitan-Primat, cu cru-
cea și evanghelia, încununat de clerul
bisericii, care îl conduse până la strane;
apoi se începă stîlba, care dură până
la orele 11.După terminarea serviciului divin,
Maiestatea Sa exprimă dlor epitropi
înalta Sa mulțumire de modul reușit
cum această veche biserică a fost res-
taurată; binevoor asemenea a vorbi
cu dl președinte al consiliului, cu dl
ministru al cultelor și cu dl primar,
apoi luînd loc în trăsura cu A. S. R.
Principele, s'a întors la palat.

Din parlamentul maghiar.

10 Aprilie n.

Președintele Perczel deschide ședința
și propune ca mâine, în 11 Aprilie, se nu
se țină ședință, fiind zi de sărbătoare
națională — maghiară. Se primește. Mai
multe petițiuni intrate la preșidiu se
predau comisiunei petiționare. Se intră
în ordinea de zi. Continuarea discuției
asupra bugetului ministrului de culte
și instrucțiune publică.Ministrul Wlassics răspunde tutu-
ror preopinienților, și între altele declară,
că dela învîțători nu a cerut și nu va
cere nime reversalii ca garanție pentru
conducita lor politică. Concede, că școa-
lele de stat sînt pe la frontări în prima
linie necesare, dar' nu trebuie trecute cu
vederea nici ținuturile curat maghiare.
De aci încolo promise îndreptare pe toate
liniile.Deputatul Papp Samu ar dori ca
profesorii dela universitate se primească
titlul de «Iustissimi» după un serviciu
de douăzeci de ani. (La cap se fie «Iustri»
onorabile, — nu la titulatură! R. «T.»)
Komjathy cere reforme ou privire la
taxele de examen. Mócsy ar dori ca la
universitate se se pună mai mare temei
pe religie și morală.Komlossy cere ameliorare pe seama
profesorilor dela școalele medii. Insti-
tuțiua profesorilor suplinitori trebuie
ștearsă.Komjathy propune ca institutule
superioare de fete se se ridice printre
naționalități, fiindcă «unde e mama Un-
garică și familia devine maghiară».
Oarecîte guvernul că n'a fost în stare
se oprească înființarea unei școale su-
perioare «valahe» de fete în Beiuș.
Györi Elek (întrerupe): Asta trebuia
s'o spuneti lui Jancsó Benedek, ca se o
pună în broșură între meritele lui Bánffy.
(Ilaritate).Mócsy Antal, fiind vorbă despre
școalele elementare, cere și aici, și mai
virtos aici, o educație religioasă-morală,
ceea-ce e posibil numai așa, dacă școa-
lele se lasă în grija confesiunilor.Juriss Mihály e asemenea în con-
tra statificării școalelor confesionale, și
se plînge că elevii catolici ai unei
școale de stat au fost duși odată la
sinagogă. Se miră că guvernul se poartă
cu atîta prevenire față de «po-
porul ales», ear' catolicilor nu le dă
nici atîta cât dă Evreilor. Cere se li-se
lase catolicilor școalele confesionale.Pichler Győző, vorbește și el la «școa-
lele comerciale», temă la care se prie-
cepe, fiind și el crescut tot pentru «co-
mercium», ear' Berzeviczy Albert pole-
mizează cu Hook János. Acesta îi răs-
punde. Mai vorbește Komjathy în che-
stia muzeului național. Szemere în che-
stia expoziției din anul viitor dela Paris.
Wlassics mai răspunde lui Komjathy și
cu aceasta bugetul cultelor e votat.Proxima ședință astăzi, Mercuri.
La ordinea zilei bugetul ministrului
de justiție.

Discursul dlui Delavrancea.

— Rostit la întrunirea publică din sala «Dacia»,
Joi, 6 Aprilie n. —Domnilor! Mă voui sili ca în pu-
ține cuvinte se vă spun tot ce simț, tot
ce gîndesc despre răboiul ce a izbucnit
între un popor și un om, între o rasă
și un om, între neamul românesc și Di-
mitrie Sturdza. Funcțiunea normal-po-
litică a partidelor a încetat. Partidele
politice, în momentul de față, au altă
menire decât cea obișnuită. Cei mai
sîneni bărbați sînt cuprinși de un fior
care îi aruncă în luptă. Și lupta va fi
cum n'a fost nici-odată.Până acum ați făcut, și am făcut,
politică; de-acum încolo veți face și vom
face istorie, sfîșind din istoria Româ-
niei necuratele pagini scrise fără voia
României. Și dacă inima noastră nu
bate încă destul de tare ca se ne ridice
ca pe o masă imensă și vie, ne va ri-
dica mânia tuturor... Ce! n'auziți, n'au-
ziți, vîind, din adănci depărtări, și din
cele patru puncte cardinale ale neamu-
lui românesc, blăstămînd definitiv în con-
tra omului fatal? Îl veți auzi mâine,
căci va răsună ca trîmbițele dela a doua
înviere, încremenind pe acela care se
numește Dimitrie Sturdza!Domnilor, chestiunea națională este
și un vis, și un ideal, și o realitate. Este
visul generațiunilor tinere din care se
deșteaptă, la maturitate, cu acea senti-
mentalitate curată, temeiul abnegațiunei
și a jertfei pentru binele patriei. Este
idealul acelor bărbați politici, cari cred
că popoarele nu se conduc numai de
scopurile mici și imediate, ci mai ales
de steaua de sus și de deasupra frun-ților semințiilor menite se-și spună cu-
vîntul lor în omenire. Da, este și o
realitate. Adevărații bărbați de stat
sînt datorți se găsească formula acestei
realități, fără-ca se turbure liniștea și
pacea din lăuntru și de peste hotare.
Altfel, odihnă nu va fi nici aici, nici
dîncolo. Primejdii pretutindeni și ni-
căiri scăpare.Care om cumințe, care patriot,
ori-cât de incandescent i-ar fi fost
inima, s'a asvilit pe calul de bronă al
lui Mihail-Viteazul, și i-a înfipt pîntenii,
ca se sboare peste Carpați, se nîmi-
cească nemeșimea și se împodobească
ariniile de pe malurile Tisei cu tricolorul
românesc? Iredenta daco-română este
o născocire primejdioasă a dușmanilor
noștri. Ori-ce bun bărbat de stat, la
putere sau în opoziție, are dreptul
datoria a afirma ceea-ce știința, modernă
afirmă de pe catedrele celor mai ilustre
universități. În toată Germania astăzi
nu există decât un singur mod de a
vedé în ființa popoarelor. Ele nu sînt
aglomerațiuni de indivizi cari se pot
tăia prin fruntări politice sau prin ob-
stacole geografice. Un popor este o
singură ființă chiar când aparține la
două Coroane, cum sîntem noi, cîinst
supuși Coroanei habsburgice și Coroanei
Regelui Carol. Frații noștri de din-
colo se vedé și trăesc în noi, noi ne
ogîndăm și trăim în ei. În concepțiunea
sînenă și indefinită a tuturor nici nu
există «ei» și «noi», întocmai cum în
fiecare din noi nu există două conști-
ențe, ci numai una singură care ne re-
amîntește trecutul, îl leagă cu actualitatea
și îl continuă în aspirațiunile viitorului.
În ființa neamului românesc nu poate
există două conștiențe, ci numai una
singură, și de aceea nici nu se poate
se credem, că cei de dîncolo pot dispăre
fără se ne ducem și noi, nici că noi
putem exista fără se existe și ei. A
pune urechia pe coastele Carpaților, e
ca-și-cum ai lipi-o pe coastele unei sin-
gure ființe: nu se aude decât un ritm
de viață, o singură inimă bătînd.Eată, dlor, de ce eu nu înțeles nici-
odată nici pornirile zăpăcite și primej-
dioase, nici pusilanimitatea de-a nu
afirma că lanțul Carpaților nu ne-a des-
părțit în două ființa noastră etnică, ci
ne-a salvat-o în zilele grele și ne va
întări-o în zilele senine.Și astăzi ne întrebăm: ce a făcut
acela care deține puterea, din visul ge-
nerațiunilor tinere, din idealul nostru,
din «realitatea» chestiunei naționale? În
locul visului frumos, o confusiune orărbă,
un spasm înfiorător; peste idealul de
lumină, o mână impie a întîns zăbra-
nicul negru; partea reală și legitimă a
chestiunei naționale a fost abandonată,
odată cu mândria și cu demnitatea re-
gatului român. Eată opera funestă a
omului care a dovedit că nu are nici
inimă, nici minte. Și căt timp Dimitrie
Sturdza va sta la putere, o fatalitate
urită va sta în mijlocul și peste desti-
nele frumoase ale neamului românesc.Dlor, sînt unii cari au îndrăznit
se mă acuse că m'am schimbat? Eu
m'am schimbat? Dacă această marea
multime ar fi identică cu adunările po-
pulare, în fața cărora am vorbit dela 93
până astăzi, unul, unul măcar, nu s'ar
găsi ca se-mi tăgăduiască curatul ade-
văr, că întotdeauna am vorbit la fel,
că nimic nu s'a prefăcut în credințele
mele, că nu eu m'am schimbat, ci altul
m'a înșelat, înșelînd și Coroana și
poporul.Sînt mulți — mai ales dintre aceia
a căror conștiență se învîrtește pe su-
rupul central al intereselor personale
— cari m'au acusat că l'am lăudat. Da,
l'am lăudat, convins că va îngrijii de
fala neamului nostru.Pecatul nu stă în elojile mele, ci
în faptul că după-ce nu l'a meritat
odinoară, astăzi merită blăstîmul tu-
torora. Mulți mi-au spus: «și tu l'ai
ridicat la putere». Da, și nu mă iert,
nu mai am pace cu mine. Mare gre-
șeală! Am expiat-o în parte prin imensa
durere care mă covîrșește! Și nu mă
voui ierta decât în ziua când voui avé
dreptul de a mă odihni, și nu voui avé
drept la odihnă, decât în cîșul când îl
vom rostogoli dela putere. Chiar el a
avut curajul... se vedeți însă că curajul
lui a fost căptușit cu lășitate... a avut
curajul se-mi spună: «odinoară m'ai
ridicat în slava cerului». Și vîzîndu-l
agîtînd o broșură, i-am spus cuprins
mai mult de desugut decât de mânie: —
«Cetește! cetește!» Dar' n'a cetit, căci îl
ridicam în slava cerului crezîndu-l sol-
datul viteaz al neamului, pe el, înșelă-
torul tuturor Românilor! Și de voui fi
ridicat o așa făptură până în slava ce-
rului, rog cerul patriei mele se mă ierte,
dacă, în entusiasmul luptelor de altă-dată,
am ridicat pulberea murdără până la

sfintele lui stele. (Aplauze. Mare emoție în sală). Dar, domnilor, să căutăm o mângâiere. Să nu regretăm peste măsură greșelile noastre, căci prin greșelile noastre am ajuns astăzi să dăm un exemplu istoric, să arătăm lumii cum se prăbușește de sus, din culmea mării, omul care a înșelat speranțele scumpe ale unui popor de inimă. Și nu voi regreta decât un lucru, că Sturdza, căzând din slava neamului pe care a pătat-o, ori-cât de jos ar ajunge, tot va fi destul de sus pentru un om care a compromis cea mai mare problemă a timpului nostru.

A! dar' ascultând dureroasele mele accente, vă rog să nu credeți că sînt ațîțat de patima răsunării. Nu, în contra persoanei lui, materiale, nu am nimic. Nu, eu n'as fi în stare să-l ating. Și nimenea din acei cari în la curățenia pelișei din virful degetelor nu pot ca să-l atingă. Nu, eu nu-l doresc nici o nenorocire. Aș voi ca să trăiască mult; să fie sănătos și voinic, pentru-ca să văză în sfîrșit desastul moral, politic și național, la care ne-a tîrît. Da, să-l apuce și copiii d-voastre; să văză și ei cum se execută verdictul definitiv al celor 12 milioane de Români în contra unui om nevrednic de a cărmui destinele României. Aș dori să trăiască îndeajuns, pentru-ca să se simtă neconținut sub prigonirea conștiinței naționale, pentru-ca să se vadă în mijlocul Românilor, ca într'un luminis din codru, ocolit și privit cu oroare, fără ca nimenea să se poată apropia de dinsul.

Acela, care a înmulțit numărul martirilor dincolo și a făcut martiri dincoace, va expia și pentru durerea de dincolo și pentru rușinea de aici. (Aplauze unanime).

Și dacă ar fi să se propun o pedeapsă, eu, domnilor, aș alege pe următoarea: numele lui Dimitrie Sturdza să fie șters din paginile istoriei noastre contemporane. Nimenea să nu 'i-l scrie, nimenea să nu 'i-l pomenească. Să scrie despre el fără numele lui, cel puțin când se va scrie istoria dela 1893 și până la căderea lui. Da, să se scrie astfel: — »Acela care făgăduia poporului în 1893, exaltându-i iluziile, este tot acela care în 1899 stîrnește toate speranțele, îndurără toate inimile, revoltă toate conștiințele. (Aplauze prelunge). În frumosul palat al dogilor din Veneția, în magnifica sală a consiliului de jur împrejur, sînt zugrăvite portretele tuturor acolora, cari au guvernat puternica republică. Un singur portret nu se vede. El e acoperit cu o pânză neagră. E chipul dogelui Marino Fallieri. Venețianii au hotărît, ca imaginea aceluia care a complotat în contra statului să nu se transmită secolilor viitoare. Astfel ar trebui, ca în istoria acestor ani de luptă și de umilință națională să stea alături toate numele bărbatilor, cari s'au luptat între dinșii, conduși de un ideal curat și înalt, numai numele lui Dimitrie Sturdza să lipsească, în semn de respect pentru urmașii nostri, cari vor ceti nefericirile noastre.

DL Take Ionescu vă spunea Duminică trecută, inspirat de cuvintele celui mai energic Român, să nu încheiem niciodată discursurile din intruniri publice fără a ne reaminti, că Sturdza trebuie să cază dela putere.

Domnilor, eu aș dori ca să ne reamintim această rușine, nu numai în intruniri publice, ci neconștient, la orice impresie din viața noastră. Mergi pe drum. E zi frumoasă, e soare luminos și cald. Să nu uiți de a zice: — »oh! ce păcat că acest soare luminează și pentru Sturdza, și e încă la putere! După munca grea a zilei, vă duceți acasă. Noaptea a sosit. Când veți închide ochii ca să vă odihniți, înainte de a adormi să tresăriți și să ziceți: — »oh! ce păcat că noaptea aceasta va odihni și pe Dimitrie Sturdza, și e încă la putere! Astfel să vă preparați inimile, să vă otî-

liți caracterul, ca voința d-voastre izbucnind, năprasnic de mare, să alunge fatalitatea oarbă din destinele patriei.

În camera domnii Take Ionescu, Fleva, Marghiloman și alți bărbați de inimă au analizat și dovedit primejdia noastră. Astăzi, ați auzit pe domnul Filipescu.

Renunț la ori-ce analiză. Astăzi lupta se dă în numele steagului neamului românesc, ear' nu în numele steagului vre-unui partid politic.

Domnilor, în trecutul nostru de cînte și de vitejie, când vovozilor țerei li-se părea că victoria se clatină nehotărîtă, alegea o roată de eroi sprinteni, le dădea steagul țerei, îi arunca în mijlocul dușmanilor, apoi învîrtindu-se spre celele cele mai govitoare le striga: — »înainte copii, să nu lăsați steagul! Și cei cuprinși de frică, vîzînd cum fâlăie în primejdie steagul lor glorios, se îmbărbătau, se aruncau în luptă și biruiau.

Steagul neamului nostru este în primejdie. Să nu-l lăsăm în mâinile lui Dimitrie Sturdza, căci în mâinile lui dușmanii îl vor sfîșia și pangări. Din mîndria și gloria de până acum, ne vom alege cu niște petece murdare. Și sub aceste petece nu vom pute trăi, va trebui să abdicăm dela dreptul de a fi ca popor, căci nu e popor posibil cu infamia pe frunte!

Revistă externă.

Conferența de pace.

Cu cât se apropie ziua de deschidere a conferenței de pace, cu atât se răspîndesc tot mai multe știri asupra agendelor conferenței, fără a se ști ceva pozitiv. Cu toate acestea se pare probabil și naturală știrea cea mai nouă, că la conferență fiecare stat va avea numai câte un vot și că din discuții vor fi excluse chestiile, cari sînt stabilite în tratate și a căror desbatere ar perturba raporturile politice dintre diferitele state.

Mai puțin probabilă se pare a fi știrea, dată din Ragusa și privitoare la Muntenegru și la Sârbii. Din Ragusa adevă se depeșează, că în Muntenegru sînt de credință, că în conferență vor veni la ordinea zilei și chestii de ale politice militante și între aceste cu deosebire aspirațiile Sârbilor.

Din cauza aceasta Muntenegru va trimite la conferență 4 reprezentanți, în frunte cu Bogu Petrovici, ear' de altă parte prin Macedonia, Serbia-veche, Herțegovina etc. se adună iscalituri la o petiție destinată pentru conferență și în care se cere, ca toți Sârbii să fie uniți cu Muntenegru.

Știrea, cum am amintit, este puțin probabilă.

Din toată lumea.

Din Creta. — Poloni în Prusia. — Din China. — Din Filippine. —

Printul guvernator al Cretei, George, a proclamat o amnestie pentru delictele politice comise din Septembrie 1896 până în Decembrie 1898, afară de acele comise la Candia în August 1898.

Ministrul de culte al Prusiei a respins o petiție a preoției catolice din Silesia superioară, în care se cerea să se dea teren mai larg în școală limbii polone. Petiția a fost recomandată de către cardinalul Kopp.

Din Peking se depeșează cu datul de 9 I. c., că trupele franceze și rusești de marinari, comandate acolo pentru paza ambasadelor, au părăsit capitala.

După o știre mai nouă, sosită din Filippine dela generalul Otis, generalul Lawton a ocupat orașul Santa-Cruz, spre sud dela Manila. Filipinenii au avut pierderi mai mari, decât Americanii. Lawton a luat la goană de dușman.

Pierirea maghiarismului în Tolna.

— Articol din Magyarorszag. —

Știrea de ieri, despre revolta Nemților din Tolna, a produs pretutindenea mare senzație. Era generală scandalizarea asupra casului, dar' nu mai puțin generală era și surprinderea, că Nemții din Tolna sînt capabili de așa ceva. Cine ar fi crezut — se zicea pretutindenea — că aproape de capitala maghiară, la malurile Dunărei blonde celei mai maghiare, în mijlocul unei populațiuni maghiare de 67%, — se se poată întempla demonstrațiuni în contra maghiarimei?

Revoltătorul cas însă nu pentru toți a fost surprindere. Întocmai cum astronomii preziceau din simpli calculi prezența cutărui meteor ascuns: tot astfel ar fi putut prezice politicianul cultural maghiar, că ce se pregătește în Tolna.

Sînt cifre reci acelea, pe basa cărora o zicem aceasta. Cifre, cari deja de ani de zile vestesc pustiirea maghiarimei pentru pușinii cari se ocupă serios cu politica culturală maghiară, ear' nu conform sistemului lui Bánffy.

Despre comitatul Tolna se vorbească însă cifrele.

Conform numărării din 1890, în comitatul Tolna maghiarimea locuia în proporție de 67.17%. Schimbările obvenite de atunci încoace vor eși la iveală cu ocaziunea numărării din anul viitor. Avem însă la mână datele despre generația de 6—15 ani obligată a cerceta școala, deci despre acea pătură a poporului, care peste circa două decenii va da icona statistică a comitatului după naționalități și confesiuni.

Datele acestea, chiar și cele din ultimii trei ani — 1894—1897 — vestesc pustiirea precipitată a maghiarimei din Tolna, scăderea ei și față cu aceasta înțărirea germanismului. Maghiarimea arată an de an cu câte 900—1400 mai pușini băieți de școală, acolo unde în întreg comitatul ea are azi 24.406 băieți de școală.

Paralel cu aceasta germanismul la băieții de școală arată an de an câte un creșterement de 400—500.

Dar' se vorbească însă cifrele: băieți de școală maghiari germani în 94—95 erau 29.979 13.190 în 95—96 „ 28.491 13.629 „ 96—97 „ 27.534 13.781

Datele oficiale despre anul școlar 97—98 nu le avem încă.

Decreșterea permanentă în numărul băieților de școală maghiari și creșterea permanentă în cel al Germanilor constituie pentru noi mare pierdere de forțe. Ar crede însă omul, că pe lângă hegemonie maghiară vestita noastră politică națională ne va conserva barem prin instrucție maghiarimea astfel scăzută.

Și eată, ce vedem? A ceea, că pe lângă scăzementul în numărul băieților maghiari obligați la școală, numărul celor cari de fapt cercetează școala, arată un scăzement încă și mai mare. Pe când numărul obligaților la școală arată scăzement de numai 900—1300, cel al celor cari de fapt cercetează școala, arată scăzement de 1400—1500 an de an.

Katenka, dar' Katioșa. Ea cosea, rînduia prin camere, servia cafeaua, și câte-odată 'i-se îngăduia să fînă tovarășie stăpînelor sale și să le cetească.

De mai multe-ori, fusese cerută în căsătorie, dar' întotdeauna refusase, simțind că vieța 'i-ar fi nesuferită cu un lucrător, sau cu un servitor, desmierdată cum era prin dulceața vieții de stăpîn.

Astfel își petrecu vieța până la optsprezece ani. Pornea pe al nou-sprezecelea an, când soși la castel un nepot al celor două doamne, care deja mai petrecuse vara întreagă la matusile lui și de care tînera fată se amoretase de atunci. El era oficer și venia să se odihnească câteva zile, în trecerea-'i, înainte de a porni cu regimentul său la rășboiul cu Turcii. A treia zi, în ajunul plecării lui, el se duse la Katioșa, și de dimineață plecă, după- ce-'i dedese un bilet de o sută de ruble. Trei luni după plecarea tînerului, ea recunoscu, fără o urmă de îndoială, că era însărcinată.

Din momentul acela totul îi părî împovărat; nu se mai gîndia decât la mijlocul de a scăpa de rușinea ce o aștepta, își servia stăpînele în silă.

Cele două cocoane bătrâne băgară de seamă repede, Maria Ivanovna o certă odată sau de două-ori, dar' la urmă, cum spuneau amîndouă, se vîzură silite 'să se despartă de ea, ceea- ce însemnează o dădură afară. Plecînd dela ele, intră ca fată în casă la un stanovoi; dar' nu putu să stea acolo mai mult de trei luni, fiindcă stanovoiul, om

Eată statistica băieților, cari cercetează școala în comitatul Tolna:

	Maghiari	Germani
în 1894—95	27.291	12.410
„ 1895—96	25.893	12.750
„ 1896—97	24.406	13.221

Cum se schimbă raportul de naționalitate din comitatul Tolna, cunoscut din numărarea dela 1890, se poate vedea din compararea următoarelor trei date:

Conform numărării din 1890 maghiarimea făcea 67.17%, din întreagă populațiunea comitatului.

La obligații de școală pe anii 1894—1897 deja numai 69.20, 67.38, 66.43%. Conform acestora.

Sînt acestea, maghiarimea obligaților de școală pe timpul milleniului stătea pe un nivel cu maghiarimea populației, în decurs de trei ani scăzînd cu 3%.

Percentele maghiarimei la cei cari cercetează școala sînt: 68.40, 66.74 și 64.62%. În trei ani a scăzut cu 4%.

Aceasta s'a întemplat în comitatul lui Perczel Dezső, sub ministerul de interne al lui Perczel Dezső și sub președenția lui Bánffy Dezső.

(Tradus din „M.-g.“ nr. 95, dela 6 Aprilie n.)

Fundațiunea „Ioan Vișa“.

Blaj, Aprilie 1899.

»Tribuna« a dat în anul trecut odată, cea dintîiu știre despre frumosul act al concetățeanului nostru, dl Ioan Vișa. De atunci însă literile fundaționale abia pe la începutul anului acestuia s'au stabilit definitiv.

Fundațiunea constă mai ales din acțiuni. Valoarea ei nominală trece peste 8000; valoarea reală însă este aproape de 20.000 fl.

Conform literelor fundaționale, 20% din venitul anual al fundațiunei se vor adăuga în fiecare an la capitalul original, spre augmentarea lui, în restimp de 100 ani. După 100 ani se vor capitalisa numai 10%, în restimp de 50 ani. După 150 de ani numai în acele case va capitalisa ceva și din venitul anual, dacă la cererea adunării parohiale gr.-cat. din Sibiu, capitulul metropolitan va afla a fi cu scop. 60% din venitul anual sînt menite să se dea ca stipendii și ajutoare tinerilor români de confesiunea gr.-cat. și gr.-or., chiar și fetelor, născuți pe teritoriul părților ardelenale ale țerei, înțelegîndu-se Ardealul în extensiunea care a fost cunoscută în perioada dela 1850—1860 sub numirea de marelui principat al Transilvaniei, adevă și fostele comitate ale Zărandului, Crasnei, Solnocului-de-mijloc și districtul Chiorului. Preferință au în prima linie fiii parohienilor gr.-cat. din Sibiu, ear' în lipsa acolora fii de ambele sexe ai credincioșilor din tractul protopopesc gr.-cat al Sibiiului și cari tineri vor fi aplicați ca învățăcei la diferitele ramuri de meserii, industrie artă și comerciu.

E foarte salutară dispozițiunea aceea a dlui fondator, cumcă tinerii, cari vor avea studii pregătitoare mai multe, adevă cari înainte de a intra la meserie, artă sau comerciu, vor fi absolvați clase mai înalte pregătitoare, să fie înaintea altora cu clase mai puțin preferite, căci prin aceasta vom ajunge odată, ca meseriașii nostri să fie mai culți și așa să-'și poată agonisi o stare materială mai însemnată, ba și în viața socială să aibă o vază mai mare. Stipendiștii cari ajung calfe și sodali, pentru a face ca atari experiență în alte localități și țeri străine, încă vor fi ajutoari, ear' aceia, cari devin măiestri sau comercianți și artiști de sine stătători, dacă se căsătoresc primesc împrumuturi fără camătă, ceea- ce au să-'i replătească

în rate anuale de câte 20%, în 10 ani. 5% din venitul anual al fundațiunei destină dl fondator pe seama parohiei lui român gr.-cat din Sibiu, avînd acesta obligatim a celebra în tot anul o liturgie solemnă funebrelă. 1%, îl capătă cantorii, docenții, crâșnicul, clopotarul și ministranții cari vor funcționa la liturgia aceasta. 4%, din venit se dau ca ajutoare elevilor dela școala poporală română gr.-cat din Sibiu. 5%, se vor da elevilor dela preparandia din Blaj ca premii pentru progresul arătat în singuraticile ramuri ale economiei atât teoretice, cât și practice, — și în urmă 5%, din venit se va asmena tot elevilor acestora, cari fac mai mare progres în muzica vocală și instrumentală, — trimiile acestea se vor extinde mai tîrziu cu creșterea fondului și asupra învățătorilor poporali din toată archidieceasa Albei-Iulia și a Făgărașului.

Din acestea poate vedea publicul cetitor, că dl fondator s'a îngrijit în dispozițiunile sale mai de toți ramii de cultură de ale poporului nostru, — și după- ce fondatorul a investit capitalul fundațional în acții de ale institutelor noastre de credit și comerciale de cele mai însemnate, precum sînt »Albina« din Sibiu, »Arieșana« din Turda, »Bihoreana«, din Oradea-mare »Sălgăiana« din Jibău și »Mercur« din Dej, am firmă convingere, că fundațiunea va prospera, averea ei se va înmulți și cu drept îl putem înșira pe premeritatul mecenat dl Ioan Vișa între marii binefăcători ai culturii naționale.

Rar este dat cuiva fericirea, de a fi încă în viață când face vre-o fundațiune, — precum este dl Vișa, — care deși înaintat în etate, este încă în deplină vigoare și așa va putea însuși ajunge să vadă fructele binefacerilor sale.

Sibiu, 12 Aprilie n.

Firul telegrafic ne anunță o tristă știre dela București. Venerabilul bărbat, Lascar Catargiu, șeful partidului conservator, unul dintre cei mai bătrîni fruntași ai României, a încetat din viață. Luni seara a presidat conferența partidului, proclamînd continuarea luptei, începută de opoziția unită. Și ieri la 4 ore d. a. a murit repentin.

Luni seara și Marți dimineața toate ziarele neguvernamentale au apărut în doliu, ca semn de jale pentru ororile unui regim desperat. Acum de nou vor lua doliu aceiași ziare, un doliu nobil, în cinstea unui suflet nobil, care părăsește întreagă lupta acestei vieți. La doliul acesta participăm și noi, participă întreg neamul românesc.

Răposatul a fost un vechiu boier al țerei, descinzînd dintr-o familie istorică. Toată viața a trăit în serviciul țerei românești. Om de inimă, de bunătate și onestitate, a slujit cu credință teara sa și tronul ei; a avut la inimă întotdeauna interesele neamului. Se poate zice că în mijlocul luptei pentru aceste interese s'a sfîrșit, asigurîndu-'și o frumoasă amintire pentru totdeauna.

Eată o schiță a acestei nobile vieți, ce s'a stîns în luptă, la adânci bătrînețe:

Lascar Catargiu, șeful partidului conservator, s'a născut în Nov. 1823, în Moldova. Instrucția 'și-o făcu în pensionate private. După sfîrșirea studiilor

urmările lui, căci vrea să-'și păstreze serviciul. Dar' el avea mai multă experiență și mai multă șiretenie decât ea, și mai ales îi era stăpîn și putea să o trimită unde voia; și astfel, pînă-din momentul favorabil, se arunca asupra ei și o posedă. Femeia lui nu întârziă să fie înconștințată despre aceasta. Într-o zi surprinzîndu-'și bărbatul într-o cameră singur cu Katioșa, o bătu pe aceasta peste față până o umplu de sânge, și o dete afară fără să-'i plătească leafa.

Atunci Katioșa se duse la oraș, la o matusă a ei, al cărei bărbat era legător; el avusese altă-dată o stare bunicească, dar' își perduse musterii și devenise bețiv, cheltuiind la cărmăna toate paralele cari îi cădeau în mână. Nevasta lui ținea o mică spălătorie, al cărei neînsemnat venit, îi servia să-'i înțroească copiii și pe bețivul ei de bărbat.

Ea propuse Katioșei să o învețe meșteșugul ei, dar' aceasta vîzînd viața grea a spălătoarelor cari lucrau la matusă sa, steta la gînduri și se adresă de preferință la un biuro de plasare, cerînd un loc de servitoare. Găsi, într-adevăr, un loc la o cocoană veduvă care avea doi băieți, dar' după o săptămână dela intrarea ei în această casă, cel mai mare, un colegian din clasa a șesea, cu mustața mijindă, își uită de studii spre a face curte dragușei bone. Mama dete toată vina pe aceasta și o concedia.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leon Tolstoi.

(Urmare).

II.

Povestea Maslovei era una dintre cele mai banale.

Copila naturală a unei țărance, ea ajută pe mama ca să îngrijească de vaci, la un castel. Țărancea nemăritată, făcea în toți anii câte un copil; și cum se întempla în asemenea împrejurări, copiii născuți erau pe dată botezați; după aceasta mama lor, fiindcă ei veniseră fără ca ea să-'i cheme, și fiindcă o împedecau dela lucru, nu-'i mai nutreă; așa, că sîrmanii copii nu așteptau mult până să moară de foame.

Deja cinci copii se prăpădiseră astfel. Toți fuseră botezați îndată după naștere, apoi mama lor nu-'i mai nutrise și ei muriseră. Al șeselea, copil făcut cu un Țigan care trecuse pe acolo, se întempla să fie o fată: ceea- ce, de altminteală n'ar fi împedecat-o să aibă aceeași soartă ca și cei dinaintea ei, dacă întemplanse n'ar fi făcut ca una dintre cele două domnișoare, deși bătrâne, cărora

le aparținea castelul, să între un moment în vîlcărie ca să certe servitoarele din pricina unei oare-care smîntăne care miroasă a vacă. În vîlcărie, lăuza era întinsă pe pămînt, avînd lângă ea un copil frumos, plin de viață și sănătate. Cicoana certă servitoarele și fiindcă au preparat rău crema și fiindcă au dat adăpost în vîlcărie unei lăuze; dar' ză-rînd copilul se îmbălbîni și se oferî chiar ca să-'i fie nașe.

Apoi milostivindu-se de fina ei, dete mumei lapte și ceva bani, ca să-'și poată nutri copila; și astfel aceasta rămase cu viață. Și de aceea bătrânele d-șoare stăpîne, îi ziceau Maslova, »măntuită«.

Copila era de trei ani, când mamă-sa se îmbolnăvi și muri. Și fiindcă vîlcă-rița cea bătrână, bunică-sa, nu știa ce să facă cu ea, cele două bătrâne domnișoare o luară la castel. Cu ochii ei mari și negri, ea era o copilă din cale afară de vioaie și de plăcută; bătrânele caste-lane se desfătau privind-o. Cea mai tîneră dintre ele, și cea mai îngăduitoare totdeodată, se numia Sofia Ivanovna, gătea pe micuța, o înveța să cetească, visa să facă din ea o guvernantă. Maria Ivanovna, dimpotrivă, zicea că trebuie să facă din ea o servitoare, o frumoasă cameristă; ca urmare ea era pretențioasă, porunceă copilei și câte-odată, în momente de indispoziție, o bătea. Astfel, din pricina acestei îndoite influențe, copila, crescînd, deveni jumătate cameristă, jumătate guvernantă. Chiar numele care 'i-se da, corîspundea acestei stări intermediare; nu o numiau nici Katia, nici

London 8 luni
Berlin 8 luni
Vienna
Agio

Schimb:

Pentru redacție și editura responsabil: **Andrei Băteș**
Proprietar: Pentru "Tipografia", societate pe
acțiuni: **V. H. Dressand**

Invitare la adunarea generală ordinară

a băncii generale de asigurare mutuală „Transilvania”,

care se va ține Duminică, în 14 Maiu 1899, în sala consiliului comunal (strada Măcelarilor nr. 2).

Obiecte de pertractare:

1. Dare de seamă despre afacerile anului 1898.
2. Raportul consiliului de supraveghere asupra compturilor încheiate și a bilanțului.
3. Propunere asupra modificării §-lui 20 din statute referitor la termenul conch-mărei adunării generale ordinare.
4. Propunere asupra modificării mai multor condițiuni de asigurare.
5. Integritatea consiliului de administrație.
6. Alegerea consiliului de supraveghere.
7. Propuneri incuse.

Sibiu, în 10 Aprilie 1899.

Consiliul de administrare.

[122] 1-1

Referatele pentru adunarea generală se pot vedea din partea membrilor băncii zilnic în birourile institutului (Sibiu, strada Căminului nr. 1-5) în orele oficiale. Membrii băncii sunt conform §. 12 al statutelor acele persoane, care au încheiat direct contracte de asigurare cu aceea.

La adunarea generală pot fi reprezentați membrii absenți, conform §. 17 din statute pe baza unei plenipotențe în scris, prin alți membrii îndreptățiți la vot.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de 40 cr. sau 1 leu la 80 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giulul Născăului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojona Némecová, tradusă din limba boamă de prof. Dr. Urban Iarzik. Un exemplar cu preț redus de 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1886). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Peară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuta,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții”, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25
- „Cel mai nou volum de nuvele:
- „În vîltoare”, nuvele, editura Milogescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Publicațiune.

Prin care pe baza concesiunii înaltului minister reg. de agricultură de sub nr. 45.823/1898, precum și pe baza operatului forestierului de cerc de sub nr. 64/1899, cu aprobarea prea Venerabilului Consistor metropolitan gr.-cat., se va vinde prin licitațiune publică și cu primirea de oferte materialul de lemn aflat în pădurea biserică și a școalei confesionale gr.-cat. române din Bistra de pe un teritor de 45 jug. catastrale, stător din 5114 m.² lemn de brad computat 1 m.³ în 1 fl. 50 cr. v. a., și 881 m.³ lemn de fag computat 1 m.³ cu 25 cr. v. a.

Licitația se va ține în cancelaria oficiului parohial din loc, în 4 Maiu 1899, la 11 ore a. m., și până la această oră se vor primi și oferte în scris, care trebuie provăzute cu un vadiu de 10,00 în bani gata sau în hârtii de valoare, cuprinzând și declarațiunea ofertului, că cunoaște condițiile licitației, cari se pot vedea în cancelaria oficiului parohial, și le primește.

[121] 2-3

Bistra, 5 Aprilie 1899.

Petru Gligor, Alexandru Papiu,
curator, preot gr.-cat.

De vânzare!

Din cauza morții bărbatului meu, am de vândut toate uneltele trebuințioase pentru un faur. Doritorii se se adreseze la

[121] 1-2

Maria Tofalvi,
Slinnic (Szelindek) 148.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de
Teodor Raica,
profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

sa apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

An eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Mulților stimători

ai c. și r. parfumerie Calderara & Bankmann, Viena,

recomand cu deosebire

Săpun „Speik”,

Săpun de glicerin și rose,

Săpun de semințe de flori,

Pomada de barbă nr. 741,

Pomada de mustețe,

și tot felul de alte fabricate garantat ca mărfuri proaspete.

PARFUMERIE MELTZER,

GUSTAV MELTZER,

str. Căminului (edificiul comandai de corp), fabrică de săpun, strada Gușteritei,
în Sibiu.

[87] 2-6

Doriti se cititi

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onisor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255—XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olișuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

Au apărut și se află de vânzare la „Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu” următoarele cărți de mare valoare literară:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 1 fl. v. a.

Cartea aceasta ar trebui să o citească și studieze fiecare Român luptător pentru dreptul național.

Scopul în drept

(Vol. I.)

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere autorizată de

TEODOR V. PĂCĂȚIAN.

Prețul 4 fl. v. a.

Op mare și de mare preț pentru apărătorii dreptului, îndeosebi pentru avocați, judecatori, legiuitori, și pentru cei-ce doresc se îmbrațișeze carierele acestea.

LIBERTATEA

de

John Stuart Mill

traducere de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Unul din cele mai admirabile produse ale literaturii universale din veacul nostru.

Cărțile acestea sunt traduse într-o limbă frumoasă și ușoară românească, au fost primite cu multă și binevoitoare simpatie din partea presei române, pot deci să decoreze orice bibliotecă românească.

Se pot comanda dela

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu

(Nagyszeben), strada Poplăcii nr. 15).

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.